

for Randers Amts 2den Valgkreds allerede paavist. Seg skal dog gjentage, at det er nødvendigt for os at gaa over til et bestemt eksisterende System. Det kan nemlig aldeles ikke nytte, at vi ville forsætte med at experimentere og muligvis derved komme til en ny Slags Kanon, som ingen Andre havde, selv om det maasse kunde opnaas, at den var endnu noget bedre, thi der vilde da sandsynligvis gaa en lang Række Aar hen, inden vi kom til Ende med Omdannelse af vort Feltartilleri, hvilket netop er det, som maa undgaa. Det er derfor nødvendigt for os at gaa til et bestemt eksisterende System, som vi hurtigt kunne komme i Besiddelse af, og der kan da saavel efter vore egne Undersøgelser, som ogsaa efter hvad der er sket i andre Lande, ikke være nogen Tvivl om, til hvilket System vi skulle gaa. Seg veed nu ikke, hvorvidt det er Tilfældet, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds sagde, at der eksisterede en foreløbig Kontrakt mellem Regjeringen og et fremmed Etablissement, som skulde gjøre det særlig let at faae det begjærede Artillerimateriel nu til Efteraaret; men hvis det er Tilfældet, saa er dette ganske vist ogsaa et væsentligt Argument for ikke at opsætte denne Sag længere. — Endelig skal jeg komme til det Punkt, hvormed den ærede Ordfører for Udvalget begyndte, og det er, at denne Sag var saa silde forelagt, at det var umuligt at underkaste den nogen grundig Forhandling. Seg erkjender fuldkommen den Vægt, som dette har, og ligesom den høitærede Minister maa vi Alle beklage, at det ikke har været muligt at indbringe Sagen før. Seg erkjender, at det i Almindelighed er en fuldkommen god Regel ikke ved Finantslovens 3die Behandling at gaa ind paa meget betydelige Bevillinger, men desfra kan der dog ved vigtige Leiligheder gjøres Undtagelser. Seg vil i saa Henseende erindre Thinget om, at det ifjor i en lignende Henseende gjorde en Undtagelse, og det gjaldt da heller ikke om nogen ubetydelig Bevilling. Som Marineminister forelagde jeg nemlig ifjor en Bevilling paa 180,000 Kr., men hvorved der blev bundet over en halv Million; det var altsaa en meget betydelig Bevilling. Seg behøver neppe at tilføje, at jeg her sigter til Bevillingen til Whiteheadste Torpedoer. Det var ogsaa først til 3die Behandling, at den blev forelagt, idet Omstændighederne da ogsaa vare saaledes, at det ikke havde været muligt at fremkomme med Begjæringen forinden. Seg gjorde den Gang det ærede Udvalg opmærksom paa, at der var særlige Grunde, hvorfor man maatte passe at afslutte den Sag saa hurtigt som mulig; Udvalget var enigt om at anbefale Sagen, og dette Thing gik ind derpaa, hvorfor jeg naturligvis var det meget taknemmeligt. — Naar altsaa det høie Thing dog har kunnet give en saadan betydelig Bevilling den Gang paa Grund af de da foreliggende Omstændigheder, og der nu her er Tale om en Sag, som i Vigtighed

maa sættes endnu høiere, ja, maasse endog betydelig høiere end den Sag, der forelaa ifjor, saa forekommer det mig virkelig, at Thinget meget godt kan fravige den sædvanlige, fuldkommen korrekte Praxis, og altsaa i dette Tilfælde gaa ind paa denne store Bevilling, naagtet den først er bragt frem saa kort forinden denne 3die Behandling af Finantsloven.

Winther: Man maa næsten formode, at der er stor Hast med at kaffe og i Krigsberedskab, naar man har hørt den ærede sidste Læser og Rigsdagsmanden for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd). Dersom det er Tilfældet, forekommer det mig imidlertid, at det er en høist uheldig Fremgangsmaade, Regjeringen har brugt ved at forelægge en Sag, hvorom den har paabudt en halv Hjemmeligholdelse af, hvad angaar det, som egentlig er Kjernepunktet i Sagen, og ved at fremkomme saa sent med den, at Medlemmerne her i Thinget i det Hele ikke ere i Stand til at danne sig en Mening om, hvorvidt det er rigtigt at gaae til Bevillingen af disse 2 Millioner Kr. eller ikke. De to Medlemmer, jeg sidst omtalte, maa rimeligvis antage, at det hører til en Rigsdagsmands Katekismus som et vigtigt Bud: Bevilg, hvad de Saglyndige forlange, enten Du saa faar Noget at vide om, hvortil Du bevilger det eller ikke; men jeg hører ikke til den Religion, som har slige Trosartikler, og derfor kan jeg ikke gaa ind derpaa. Dersom det imidlertid virkelig har saa stor Hast med denne Bevilling, forekommer det mig, at Regjeringen burde sørge for, at den fik Thinget rigtigt underrettet, saaledes at det med Bevidsthed kunde gaa til at afgjøre, om det vilde bevilge eller ikke bevilge det, Regjeringen forlanger, thi først da kan man paabyrde Rigsdagen noget Ansvar, hvis den kommer til et Resultat, der ikke er gunstigt for Landet. Det var mig hjært, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te (Holstein Ledreborg), der forleden talte saa rigtigt angaaende det Arimelige i, at vi skulle anlægge store Fæstninger her i Landet, netop gjorde sig til Tolk for en saadan Fremgangsmaade fra Regjeringens Side, og det navnlig efter at han havde set Dokumenter, som vi ikke havde set, og som havde overbevist ham. Gvem tvivler om, at vi Andre havde den samme Billie til at gjøre, hvad der er til Landets Gaon, som andre Medlemmer; der have havt Leilighed til at sætte sig ind i Sagen? Man forlange ikke af os, der ikke følge de Herrers Katekismus, at vi skulde gaae blindt ind paa en saadan Bevilling. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), sagde, at det, hvorpaa det kommer an i slige Spørgsmaal af teknisk Natur, blot var, om Regjeringen sagde, at det var rigtigt at gaa ind derpaa; men jeg spørger om, hvad vi skulle med en Representation, naar Regjeringen skal kunne afgjøre de største Spørgsmaal, uden at Represen-